

مسجد باشکوه سلطان احمد

مسجد سلطان احمد که در زبان ترکی «Camii Sultanahmet» نام دارد یکی از زیباترین شاهکارهای معماری اسلامی است. این مسجد به علت وجود کاشی‌های آبی رنگ در طراحی داخلی به «مسجد آبی» شهرت دارد.

این مسجد طی سالهای ۱۶۰۹ تا ۱۶۱۹ به دستور سلطان احمد اول بنا شد و به همین دلیل پس از مرگ وی مسجد را مسجد سلطان احمد نامیدند.

وی در همین مسجد دفن شده است. این مسجد در قدیمی‌ترین بخش استانبول واقع شده که این منطقه در قبل از سالهای ۱۴۵۳ میلادی مرکز قسطنطنیه، پایتخت امپراتوری بیزانس، محسوب می‌شده است. این مسجد در نزدیکی هیپودروم قسطنطنیه واقع شده است و تا کلیسای بزرگ مسیحیان با نام ایوا صوفیا فاصله اندکی دارد.

این مسجد در چند قدمی کاخ توپقاپو قرار دارد، کاخی که محل اقامت سلاطین عثمانی تا سال ۱۸۳۵ بود و فقط تا ساحل بوسفوروس چند دقیقه‌ای فاصله دارد. اگر از دریا به مسجد نگاه کنید، قبه‌ها و مناره‌های مسجد در بخش قدیمی شهر برجسته هستند و هدف سازندگان هم ایجاد چنین چشم انداز زیبایی بوده است.

این مسجد به عمد در مقابل عمارت ایا صوفیا ساخته شده تا نشان دهد که معماران عثمانی و مسلمان می‌توانند رقابتی سرسختی برای ایجاد مسیحی خود باشند. با این وجود، معمار نتوانسته قبه‌هایی بزرگتر از قبه عمارت ایا صوفیا بسازد و به همین دلیل تلاش کرده با تنظیم دقیق موقعیت قبه‌ها، شبه قبه‌ها و مناره‌ها جلوه‌ای زیبا را پدید آورد. علیرغم تلاش معمار، ابعاد ساختمان کوچکتر از ابعاد عمارت ایا صوفیا است که این مسأله سلطان احمد را بسیار خشمگین کرد. بنابراین دو عمارت آثار تاریخی و معماری بسیار ارزنده‌ای هستند که جلوه‌ای منحصر به فرد را به این بخش از شهر می‌دهند.

در غرب این مسجد را با نام مسجد کبود می‌شناسند چرا که در نقاشی‌های طرح داخلی از رنگ آبی استفاده زیادی شده است. با این وجود، این نقاشی داخل مسجد بخشی از دکور داخلی اصلی نبوده و امروزه آنرا از دکور داخلی حذف کرده‌اند. بنابراین دکور داخلی مسجد دیگر منحصراً آبی رنگ نیست. سده فار محمد آقا، معمار سلطان احمد دستور داشت تا در ساخت زیباترین و مجلل‌ترین مکان عبادت مسلمانان در جهان از هیچ نقاشی فروگذار نکند. ساختار اصلی مسجد تقریباً شبیه مکعب است که طول و عرض آن ۵۳ و ۵۱ است. جهت گیری مسجد به گونه‌ای است که وقتی مسلمانان نماز به پا می‌کنند، رو به سمت مکه داشته باشند و «محراب» در روبرویشان قرار داشته باشد.

مسجد سلطان احمد تنها مسجد ترکیه است که شش مناره دارد. وقتی تعداد مناره‌ها اعلام شد، عده‌ای از سلطان انتقاد کردند و وی را به علت تقلید از شش مناره مسجد المحرام در مکه سرزنش نمودند. وی با پرداخت مبلغی، مناره هفتم مسجد کعبه را ساخت تا این انتقادها را آرام کند.

دور تا دور صحن مسجد در پایین‌ترین قسمت توسط ۲۰۰۰۰ کاشی سرامیک دست ساز تزیین شده است که این سرامیک‌ها در ازینیک (نیشای باستان) ساخته شده‌اند. بخش بالایی نقاشی شده است. بیش از ۲۰۰ پنجره شیشه‌ای نور را به درون صحن اصلی هدایت می‌کنند و از لوسترهای بزرگ نیز برای نورپردازی مسجد کمک گرفته شده است. در دکوراسیون از آیاتی از قرآن استفاده شده است که بسیاری از آنها به خط سید کاظم غباری نوشته‌اند که بزرگترین خطاط آن زمان بوده است. صحن اصلی فرش شده است و این فرش‌ها در زمان مقتضی تعویض می‌شوند.

مهمترین بخش صحن داخلی «محراب» است که از مرمری با تراش ظریف و کنده کاری زیبا ساخته شده و دیوارهای کناری آن از جنس سرامیک است. در سمت راست محراب «منبر» قرار دارد که امام جماعت در زمان خطابه به هنگام نماز ظهر یا در روز جمعه یا روزهای تعطیل بر روی آن می ایستد. طراحی صحن اصلی به گونه ای است که حتی در زمان شلوغی همه افراد بتوانند امام جماعت را ببینند و سخنانش را بشنوند.

عده زیادی از مردم ترک و توریست ها در هنگام غروب در پارک روبروی مسجد جمع می شوند تا صدای اذان مغرب را بشنوند و با غروب آفتاب، نورپردازی زیبای صحن مسجد را تماشا کنند.

